

naar det foreliggende Forslag ophøjes til Lov.

Selvfølgelig er der mange gode Ting i dette Forslag; ligesom Prygleloven jo for at glide ned var sukret ind, er ogsaa dette Forslag sukret ind. Der er i det visse Ting, som ere gode; men vi kunde have faaet alle disse Ting og meget mere, naar der blot havde været demokratisk Rygrad hos dem, som have ageret frisindede og have haft Magten her i Landet.

Det er i øvrigt Højre, som er løbet af med Gevinsten, derfor forstaar jeg heller ikke det ærede Medlem fra Frederiksbjergs (Ellinger) Beklagelse. Det var i det hele taget vanskeligt at fatte det ærede Medlem. Hans Præmisser gik ud paa, at det var et dyrt og tarveligt Forslag, men ikke desto mindre konkluderede han i at anbefale at stemme for det. Jeg har aldrig hørt en tarveligere og mærkeligere Begrundelse for en Konklusion end den, som fremsattes af det ærede Medlem, som ellers gælder for et særlig oplyst Medlem; personlig vil han jo gælde for at være Tingets klogeste Medlem.

Til det ærede Medlem fra Viborg (Sveistrup) vil jeg sige, at det er betegnende for den Hast og Ilfærdighed, hvormed han vilde have Forslaget vedtaget, at man har forkastet Ændringsforslaget om, at Sagførerne skulde føre autoriserede Bøger. Med Hensyn til dette lille Forslag har man fulgt Alberti, Albertis Tanker og Albertis Principper. Det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe) stod paa samme Side som vi, da Prygleloven var for, og gjorde omtrent lignende Betragtninger gældende den Gang som i denne Sag. Det ærede Medlem fra Viborg derimod var straks, da Alberti forelagde sin Pryglelov, parat til at tage mod Pryglene, skønt han var imod dem. Det viste sig, at det ærede Medlem kunde man let faa til at slaa en Volte. Det har ogsaa vist sig senere; der er overhovedet ingen faste Standpunkter i det ærede Medlems politiske Optræden. Derfor er det ogsaa meget naturligt, at han nu glider ud af den danske Rigsdag. Jeg haaber ikke, vi skulle se ham mere hverken i dette eller det andet Ting.

Det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe), der er en højt anset Dommer og en dygtig Jurist, har i alt Fald i de rent processuelle Spørgsmaal, og hvor Spørgsmaalet var om Retsplejen, indtaget et fast og klart demokratisk Ståde. Jeg tror heller ikke, at der i Befolkningen vil kunne være Tvivl om, at de, der have Ret, ere det ærede Medlem fra Kalundborg og de

andre Medlemmer af dette Ting, som staa paa Venstres gamle Ståde, det, der nu er Socialdemokraternes og vil vedblive at være det. Den Reform, som her gives, er baade dyr og overfladisk, og den er i sine Grundtræk forelagt af en Mand, som ikke nogen Sinde burde have Æren af at have gennemført en Retsreform her i Landet.

Chr. Reventlow: Hvis Ord kunde gøre det, ramlede Jerichos Mure, hver Gang det ærede Medlem talte. Det ærede Medlem sagde i sine Bemærkninger til mig, at der i 1905—06 fra hans og hans Partifællers Side var fremsat et Krav, som de ikke kunde faa Tilslutning til. Jeg var ikke Medlem af Tinget den Gang, og jeg ved ikke, hvad det Krav gik ud paa. Naar det ærede Medlem tilføjede, at man bød dem en Forbryder at forhandle med, saa har jeg gennemgaaet de Herrers Udtalelser under Retsreformens Behandling og deraf set, at de sagligt og høfligt forhandlede om Reformen med denne Mand i Fjor Foraar, uden at der findes Antydninger af, at det var en Forbryder, de forhandlede med. Det er i øvrigt nærmest dette, jeg vilde paapege, overfor den Agitation fra radikal og socialistisk Side ude i Landet, som gaar ud paa, at de, som stemte imod Undersøgelseskommissionsforslaget i Foraaret, stemte overhovedet imod en Undersøgelse af Albertis Forhold. Det er ganske forkert. Jeg stemte imod *den* Undersøgelse, som var foreslaaet paa et Tidspunkt, hvor denne Mand lige havde faaet det største Tillidsvotum parlamentarisk set, en Mand kan faa, og fordi Forslaget var af den Art, at det ifølge hele sin Form maatte fremtræde dels som et partiagitorisk Halløjnummer, dels som et grundlovstridigt Forslag.

Sabroe: Det Forslag, vi stillede til en Undersøgelse af Albertis Forhold, hvilede paa et Grundlag af Mistanke, som vi gennem Aarenes Løb havde faaet til denne Mand, og som vi havde Grund til at nære, fordi der var fremkommet saa mange Bevisligheder imod ham. Men vi kunde ikke faa vore politiske Modstandere til at tro derpaa. Vi stillede vort Krav, og de Herrens slog det ned. Hvis man havde fulgt os den Gang, vilde i alt Fald adskilligt have været anderledes, det ærede Medlem kan saa bruge saa stærke Ord, han vil, imod os — han talte i Forbindelse med det Forslag, vi stillede, om Halløjpolitik. Der vil ude i Befolkningen ikke være nogen Tvivl om, at det danske Socialdemo-